

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2012 [αίτηση του Landgericht Regensburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — G κατά Cornelius de Visser

(Υπόθεση C-292/10) ⁽¹⁾

(Διεθνής δικαιοδοσία και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Επίδοση διά δημοσιεύσεως των δικογράφων — Δεν υφίσταται γνωστός τόπος κατοικίας ή διαμονής του εναγομένου στο έδαφος κράτους μέλους — Δικαιοδοσία «σε περίπτωση ενοχών εξ αδικπραξίας ή οιονεί αδικπραξίας» — Προσβολή των δικαιωμάτων επί της προσωπικότητας, δυναμένη να έχει διαπραχθεί με τη δημοσίευση φωτογραφιών στο Διαδίκτυο — Τόπος όπου συνέβη ή ενδέχεται να συμβεί το ζημιογόνο γεγονός)

(2012/C 133/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Regensburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

G

κατά

Cornelius de Visser

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Landgericht Regensburg — Ερμηνεία του άρθρου 6, πρώτο εδάφιο, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2007, C 303, σ. 1), των άρθρων 4, παράγραφος 1, 5, σημείο 3, και 26, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001 L 12, σ. 1), καθώς και του άρθρου 3, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 178, σ. 1) — Εθνική ρύθμιση προβλέπουσα, σε ορισμένες περιπτώσεις, τη δυνατότητα να επιδοθούν διά δημοσίευσής δικόγραφα στον εναγόμενο και επιτρέπεται να εκδοθεί ερήμην απόφαση βάσει εισαγωγικού δικής εγγράφου επιδοθέντος κατ' αυτόν τον τρόπο — Δυνατότητα εφαρμογής των κανόνων διεθνούς δικαιοδοσίας του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 ελλείψει γνωστού τόπου κατοικίας ή διαμονής του εναγομένου στο έδαφος κράτους μέλους — Καθορισμός της διεθνούς δικαιοδοσίας και του εφαρμοστέου δικαίου επί αγωγής ασκήθειας λόγω προσβολής δικαιωμάτων επί της προσωπικότητας, δυναμένης να έχει διαπραχθεί με τη δημοσίευση φωτογραφιών σε ιστότοπο τον οποίο διαχειρίζεται πρόσωπο άγνωστης κατοικίας

Διατακτικό

1) Υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι δεν απα-

γορεύει την εφαρμογή του άρθρου 5, σημείο 3, του ίδιου κανονισμού σε περίπτωση αγωγής με αίτημα την επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης λόγω της διαχειρίσεως ιστοσελίδας κατά εναγομένου ο οποίος είναι πιθανόν πολίτης της Ένωσης, αλλά δεν είναι γνωστός ο τόπος όπου βρίσκεται, αν το επιληφθέν δικαστήριο δεν διαθέτει πειστικές ενδείξεις που να του επιτρέπουν να συναγάγει ότι ο εν λόγω εναγόμενος κατοικεί πράγματι εκτός του εδάφους της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2) Το δίκαιο της Ένωσης έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει την έκδοση ερήμην αποφάσεως κατά εναγομένου στον οποίο, λόγω αδυναμίας εντοπισμού του, το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο επιδόθηκε διά δημοσίευσής κατά το εθνικό δίκαιο, υπό την προϋπόθεση ότι το επιληφθέν δικαστήριο διασφάλισε προηγουμένως ότι καταβλήθηκε κάθε προσπάθεια και επιμέλεια που επιβάλλουν η καλή πίστη και τα χρηστά ήθη για τον εντοπισμό του εν λόγω ενάγοντος.

3) Το δίκαιο της Ένωσης έχει την έννοια ότι απαγορεύει να πιστοποιείται ως ευρωπαϊκός εκτελεστός τίτλος κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ) 805/2004, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τη θέσπιση ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις, ερήμην απόφαση εκδοθείσα κατά εναγομένου του οποίου η διεύθυνση δεν είναι γνωστή.

4) Το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο»), δεν εφαρμόζεται σε περίπτωση κατά την οποία ο τόπος εγκαταστάσεως του παρέχοντος υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας είναι άγνωστος, δεδομένου ότι η εφαρμογή της οδηγίας αυτής εξαρτάται από τον προσδιορισμό του κράτους μέλους, στο έδαφος του οποίου ο συγκεκριμένος φορέας παροχής υπηρεσιών είναι πράγματι εγκατεστημένος.

⁽¹⁾ ΕΕ C 346 της 18.12.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 22ας Μαρτίου 2012 [αίτηση του Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Grünwald Logistik Service GmbH (GLS) κατά Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(Υπόθεση C-338/10) ⁽¹⁾

[Ντάμπινγκ — Επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων παρασκευασμένων ή διατηρημένων εσπεριδοειδών καταγωγής Κίνας — Κανονισμός (ΕΚ) 1355/2008 — Κύρος — Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 — Άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α' — Καθορισμός της κανονικής αξίας — Χώρα εξαγωγής που δεν έχει οικονομία αγοράς — Υποχρέωση της Επιτροπής να επιδεικνύει επιμέλεια κατά τον καθορισμό της κανονικής αξίας με βάση την τιμή ή την κατασκευασμένη αξία σε τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς]

(2012/C 133/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Hamburg